

4) zarzuty, wysunięte przeciwko odznaczonemu i godzące w jego honor.

§ 7.

(1) Sąd Honorowy rozpoznaje sprawy na posiedzeniach dyspozycyjnych i rozprawach.

(2) Orzeczenie o utracie odznaczenia może zapasć tylko po przeprowadzeniu rozprawy i wysłuchaniu tego, przeciw komu toczy się postępowanie, jeżeli na wezwanie się stawi.

(3) Sąd może uzależnić przeprowadzenie dowodów, zgłoszonych przez interesowanego, od uprzedniego pokrycia przezeń kosztów postępowania.

(4) Postępowanie przed Sądem Honorowym jest niejawnie i ściśle poufne.

§ 8.

(1) Sąd Honorowy orzeka na mocy przekonania, opartego na swobodnej ocenie całokształtu danych sprawy.

(2) W przypadkach, przewidzianych w § 6 pkt 1) — 3), Sąd Honorowy związany jest ustaleniami, zawartymi w orzeczeniu sądu państwowego, oficerskiego sądu honorowego lub komisji dyscyplinarnej.

§ 9.

(1) Orzeczenia Sądu Honorowego zapadają bezwzględna większością głosów, powinny być

uzasadnione i podpisane przez członków kompletu.

(2) Komplet orzekający może zarządzić podanie orzeczenia do publicznej wiadomości.

(3) Orzeczenia Sądu Honorowego są ostateczne i nie ulegają zaskarżeniu.

§ 10.

(1) Wykonywanie orzeczeń należy do przewodniczącego.

(2) O umorzeniu postępowania lub o zatwierdzonej orzeczeniu co do utraty odznaczenia zawiadamia się interesowanego.

(3) O utracie odznaczenia ogłasza się w gazecie rządowej.

(4) Akta sprawy ukończonej dołącza się do akt głównych Krzyża i Medalu Niepodległości.

§ 11.

(1) Przewodniczący Sądu Honorowego może, po zasięgnięciu opinii kompletu orzekającego, wznowić postępowanie, jeżeli po wydaniu orzeczenia wyjdą na jaw nowe okoliczności, stwierdzające, że orzeczenie to opierało się na błędnych przesłankach.

(2) Orzeczenie zapadłe w postępowaniu wznowionym przedstawia się Prezydentowi Rzeczypospolitej do zatwierdzenia, jeżeli uchyla ono poprzednio zapadłe orzeczenie o pozbawieniu danej osoby odznaczenia.

210

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1937 r.

w sprawie zakazu wywozu pszenicy, żyta i owsa oraz produktów ich przemiału.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Wywóz z polskiego obszaru celnego pszenicy, żyta i owsa oraz produktów ich przemiału jest zabroniony.

§ 2. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Spraw Wewnętrz-

nych do zezwalania na wywóz zbóż i produktów wymienionych w § 1 oraz do ustalania warunków, na jakich zezwolenia te będą wydawane.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 lipca 1937 r.

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

211

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 24 marca 1937 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu o zmianie rozporządzenia z dnia 9 września 1931 r. w sprawie gospodarki finansowej gmin wyznaniowych żydowskich.

Na podstawie art. 48 i 53 przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województwa śląskiego, ogłoszonych w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 52, poz. 500) oraz art. 118 roz-

porządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 9 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 698), zmienionym rozporządzeniem z dnia 25 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 254), wprowadza się

zmianę następującą: w § 20 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„System wymiaru składek, ustalony w §§ 16—19, wprowadzony będzie w życie z dniem 1 stycznia 1938 r. Do tego czasu wymiar składek dokonywany będzie w myśl postanowień §§ 21 — 23”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Owieczenia Publicznego:

W. Świętosławski

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 kwietnia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu o przemiale pszenicy i żyta.

Na podstawie art. 1 pkt a) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 374) zarządzam co następuje:

§ 1. Przemiał pszenicy jest dozwolony na mąkę 65%, jako gatunku najwyższego, oraz na mąkę gatunków niższych.

§ 2. Przemiał żyta jest dozwolony na mąkę 70%, jako gatunku najwyższego, i na mąkę gatunków niższych.

§ 3. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku, przeznaczonego do spożycia, mąki nie odpowiadającej normom przewidzianym w § 1 i 2 rozporządzenia niniejszego.

§ 4. Przemiał żyta dla celów: 1) wskazanych przez władze wojskowe, 2) dla potrzeb specjalnych, uznanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych, oraz 3) na własne potrzeby — nie podlega żadnym ograniczeniom.

§ 5. Dla kontroli nad przestrzeganiem postanowień rozporządzenia niniejszego powiatowe władze administracji ogólnej mają prawo:

- a) żądać wyjaśnień od osób i zakładów, zajmujących się przemiałem żyta w celach przemysłowych, handlujących mąką żytnią, przetwarzających w celach przemysłowych mąkę żytnią na pieczywo i artykuły spożywcze, oraz posiadających na składzie mąkę żytnią i inne

artykuły spożywcze, wyrabiane z mąki żytniej;

- b) wstępu, w obecności właściciela zakładu lub upoważnionego zastępcy, do lokalów przemysłowych, handlowych, składów i zakładów w punkcie a) wymienionych.

§ 6. Worki z mąką, wyprodukowaną zgodnie z przepisami rozporządzenia niniejszego, powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz procentowości przemiału, a w wypadkach przewidzianych w § 4 — z podaniem jej przeznaczenia.

§ 7. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą na podstawie art. 4 i art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) przy uwzględnieniu art. 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 38, poz. 365) grzywną do 3.000 zł. lub aresztem do 6 tygodni lub obydwojema karami łącznie.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępny.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 kwietnia 1937 r. co do przemiału żyta, z dniem 1 maja 1937 r. zaś co do przemiału pszenicy i obowiązuje do dnia 31 lipca 1937 r.

Na okres ten zawiesza się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 stycznia 1936 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 63).

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

213

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 lutego 1937 r.

w sprawie przystąpienia Finlandii do konwencji międzynarodowej z dnia 20 kwietnia 1929 r. o zwalczaniu fałszowania pieniędzy oraz do protokołu fakultatywnego z dnia 20 kwietnia 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że w wykonaniu postanowień

art. 21 konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. wraz z protokołem,